

POSTANOWIENIE

Dnia 20 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 20 listopada 2024 r.
wniosków sędziów Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu:

- 1) P.K.
- 2) B.S.
- 3) D.B.
- 4) P.S.
- 5) P.T.
- 6) A.C.
- 7) P.N.
- 8) A.G.
- 9) Z.S.

o wyłączenie od udziału w sprawie prowadzonej w Wojskowym Sądzie Okręgowym
w Poznaniu pod sygn. akt So 12/24

p o s t a n o w i ł

**uwzględnić wnioski i wyłączyć sędziów Wojskowego Sądu
Okręgowego w Poznaniu:**

- 1) **P.K.**
- 2) **B.S.**
- 3) **D.B.**
- 4) **P.S.**
- 5) **P.T.**
- 6) **A.C.**
- 7) **P.N.**
- 8) **A.G.**

9) Z.S.

**od udziału w sprawie prowadzonej w Wojskowym Sądzie
Okręgowym w Poznaniu pod sygn. akt So 12/24.**

UZASADNIENIE

Zarządzeniem Prezesa Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 19 września 2024 r. (sygn. akt Ko 35/24) wobec niemożności utworzenia składu Wojskowego Sądu Okręgowego w Poznaniu do rozpoznania wniosku sędziego płka P.K. z dnia 17 września 2024 r. o wyłączenie od udziału w sprawie z powodu uprzedniego złożenia wniosków o wyłączenie od udziału w sprawie przez wszystkich sędziów WSO w Poznaniu na podstawie art. 42 § 4 zd. 2 k.p.k. w zw. z art. 655 § 1 pkt 3 k.p.k. wniosek powyższy oraz wnioski sędziów

1. ppłka B.S.

2. płka D.B.

3. ppłka P.S.

4. płka P.T.

5. płka A.C.

6. płka P.N.

7. ppłk A.G.

8. płka Z.S.

przekazano Sądowi Najwyższemu do rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wskazani wyżej sędziowie WSO w Poznaniu na podstawie art. 42 § 1 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1 k.p.k. wnieśli o wyłączenie ich od udziału w sprawie o sygn. akt So 12/24 dotyczącej b. sędziego wojskowego płk rez. R.D. i innych oraz w sprawach powiązanych z tą sprawą. W uzasadnieniu każdego z wniosków wskazano na wieloletnią bliską znajomość z byłym sędzią, zarówno na niwie służbowej, jak i przede wszystkim osobistej (w przypadku

części sędziów dochodziły do relacji przyjacielskich, dodatkowo wątki związane ze stosunkiem podległości o okresie wspólnej pracy w Sądzie).

Uzasadnienie każdego z wniosków o wyłączenie w sprawie przekonuje, że w istocie sprawowanie w tej konkretnej sprawie wymiaru sprawiedliwości w sposób wolny od wewnętrznych wątpliwości co do własnej niezawisłości nie jest możliwe. Wieloletnie bliskie przyjacielskie relacje między sędziami WSO w Poznaniu a oskarżonym zostały wystarczająco dokładnie opisane i ich realne wystąpienie nie budzi wątpliwości. Oświadczenie sędziego o istnieniu okoliczności mogących wpłynąć na jego bezstronność wymaganą przez prawo i uzasadniających obawę co do możliwości obiektywnego orzekania w konkretnej sprawie, obliuguje nie tylko do wnikliwego rozważenia przedstawionych przesłanek tej inicjatywy, ale w wypadku potwierdzenia ich rzeczywistego występowania, powinno prowadzić do uwzględnienia wniosku sędziego o wyłączenie od udziału w rozpoznawaniu sprawy, zwłaszcza gdy w odbiorze zewnętrznym może powstać wątpliwość co do istnienia kierunkowego nastawienia sędziego do stron procesowych lub uczestników postępowania.

By wymiar sprawiedliwości był sprawowany w sposób zgodny z pryncypiami wyrażonymi w Konstytucji RP oraz prawie międzynarodowym, konkretny sędzia musi mieć fundamentalny komfort osobisty, tj. wewnętrzne przekonanie, że daną sprawę jest w stanie ocenić bezstronnie, z wyłączeniem jakichkolwiek (nawet niewerbalizowanych wprost) preferencji. Sędzia taki musi być otwarty na każdy rozwój sytuacji procesowej, a co za tym idzie rezultat procesu. Szczere, ale też intersubiektywnie weryfikowalne przekonanie sędziego, że nie podoła temu wyzwaniu stanowi podstawę by wyłączyć go od udziału w tej sprawie. Nadto należy mieć na względzie aspekt zewnętrzny, tj. ocenę obserwatorów wymiaru sprawiedliwości. Zachować należy przede wszystkim wizerunek sądu jako organu niezależnego, z którym orzekają niezawisli sędziowie, co do których nie można czynić zarzutu, iż w swojej służbie kierują się pozamerytorycznymi kryteriami.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji.

[WB]

[ał]

